

بررسی تأثیر سطوح مختلف سربرداری زمستانه روی رشد و عملکرد محصول در گل محمدی

صفاری، وحیدرضا^۱، احمد خلیقی^۲، حسین لسانی^۳، مصباح باباوار^۴

^۱ دانشجوی دکتری علوم باگبانی دانشگاه تهران و عضو هیئت علمی گروه باگبانی
دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید باهنر کرمان، ^۲ ۲ و ^۳ ۴ گروه باگبانی دانشکده
کشاورزی دانشگاه تهران

یکی از کم توقع ترین گیاهان زینتی و دارویی معطر گل محمدی است. گیاهی که در اغلب
خاکها رشد کرده و قابلیت تولید مناسب را در بسیاری از نواحی کشور دارد. این گیاه دارای
مراحل رشد خاصی است. در ابتدای فصل رشد و در مدت متوسط یک ماه برگها ظاهر شده
و مرحله رویشی تا یک ماه و نیم ادامه می‌یابد. سپس جوانه‌های گل ظاهر شده و دو تا چهار
هفته بعد گلهای آغاز می‌گردد. هرس کردن این گیاه فقط جهت سهولت برداشت محصول و
دیگر عملیات زراعی نیست. بلکه اثر مهم آن روی عملکرد گلها و گسترش گیاه است و این
مطلوب به خاطر خصوصیات منحصر به فرد گلهای در شاخه‌های گل محمدی است. به منظور
بررسی تأثیر سطوح مختلف سربرداری زمستانه بر روی نحوه گسترش گیاه و مقدار گل
تولیدی آزمایشاتی در سال‌های ۱۳۷۹ و ۱۳۸۰ در باغات گل محمدی منطقه لاله زار کرمان
انجام گرفت. در قالب طرح‌های آماری شاخه‌های گیاهان مورد تیمار در این آزمایشات از سه
ارتفاع ۱۵، ۳۰ و ۴۰ سانتی‌متری سطح خاک و در اسفند ماه سربرداری شدند. در بهار سال
بعد ارتفاع، گسترش شاخه‌ها و مقدار عملکرد ارزیابی گردید. نتایج حاصله نشان داد که
سربرداری در ارتفاع ۴۰ سانتی‌متری سطح خاک موجب افزایش معنی‌داری در میزان گلهای
و ارتفاع گیاه گردیده است و حداقل گستردگی گیاه و عملکرد مربوط به تیمار سربرداری با
ارتفاع ۱۵ سانتی‌متری است. نتایج حاصله حاکی از این مطلب بود که شدت هرس با
پارامترهای مربوط به عملکرد گیاه ارتباط خطی منفی دارد.